

cist angiver universitetets visioner og målsætninger for en periode på tre år.

Ifølge universitetsloven skal evalueringer, planer for opfølgning og gennemført opfølgning skal fremgå af udviklingskontrakten, og af universitetets årsrapport. Universitetet fastlægger i udviklingskontrakten evalueringsform og -hyppighed og fastsætter heri klare, forpligtende retningslinier for dels udbud af gennemførelse af turnusevalueringer, dels valg af evalueringsorganisation. Universitetet vælger selv, hvilken organisation der skal forestå turnusevalueringer. Det fremgår yderligere af loven, at hvert universitet skal foretage systematiske sammenligninger – benchmarking – med andre relevante danske og udenlandske universiteter.

Endelig lægger loven op til, at udviklingskontrakter ud over kvalitative målsætninger i væsentlig højere grad end hidtil skal indeholde udvalgte kvantitative og målbare indikatorer for universitetets resultater, som ledelsen kan bruge som styringsredskab, og som de ønsker at blive vurderet på. Loven nævner som eksempler på kvantitative målsætninger:

- Studerendes mobilitet, merit, gennemførelses- og frafaldsandele, herunder antallet af færdiguddannede bachelorer, kandidater, ph.d'er og mastere.
- Omfang, kvalitet, formidling og publicering af forskning.
- Kommmercialisering, patentering af forskningsresultater.
- Tiltrækning af eksterne midler og udenlandske forskere.

Universiteterne skal have frihedsgrader til at tilrettelægge, hvordan de indfrier målsætningerne til gavn for samfundets udvikling, men målsætningerne skal opstilles som en aftale mellem universiteter og samfundet.

DIALOG OM NYE UDVIKLINGSKONTRAKTER

Den første generation af kontrakter

Universiteterne har siden 2000 haft udviklingskontrakter. De første udviklingskontrakter indeholdt i de fleste tilfælde aftaler om helt overordnede mål og aktiviteter inden for forskning, uddannelse, formidling og interne forhold. Det var derfor vanskeligt at bruge udviklingskontrakterne og afrapporteringen i universiteternes årsrapporter til at følge universiteternes udvikling.

Videnskabsministeriet og universiteterne drøftede i efteråret 2003 universiteternes gode

og dårlige erfaringer med de første udviklingskontrakter. Rektorkollegiet gennemførte yderligere en skriftlig indsamlings og sammenfatning af universiteternes erfaringer. Denne dialog med universiteterne skabte et godt udgangspunkt for gennemførelsen af en ny generation af udviklingskontrakter.

Anden generations udviklingskontrakter

Det er en vigtig del af universitetsloven, at den nye anden generation af udviklingskontrakter skal have en ny rolle i relationen mellem ministeriet og universiteterne. Fokus er på målsætninger og resultater til gavn for samfundet.

Baggrunden er, at de foregående kontrakter havde forskellige kontraktperioder. Det var endvidere ikke muligt for alle bestyrelser at tiltræde før årsskiftet, og det er derfor nødvendigt med en overgangsperiode, der kan tjene som udvikling af det nye kontraktkoncept. Endelig er universiteterne som følge af loven i færd med en omstilling af intern organisation og administration.

Videnskabsministeren nåede i marts 2004 til en fælles forståelse med universiteterne om indledningsvis at indgå et-årige kontrakter for 2005 som forberedelse af udviklingskontrakter for en længere periode fra 1. januar 2006. Videnskabsministeren og bestyrelsesformændene var enige om, at de et-årige kontrakter for 2005 og de kommende længevarende kontrakter skal ses i sammenhæng og i realiteten vil trække de samme linier for universiteternes udvikling med henholdsvis en kort og en lang tidshorisont. Det indebærer, at alle 12 universiteter kan have en fælles kontraktperiode fra 1. januar 2006.

Afrapporteringen skal på en præcis og enkel måde give ministeriet både det nødvendige grundlag for tilsynet med universiteternes udvikling og give Folketinget og den øvrige offentlighed indsigt i universiteternes forskning, uddannelse og samspil med samfundet.

FOKUS I 2005-KONTRAKTERNE

Udviklingskontrakterne for 2005 er blevet til efter en dialog mellem Videnskabsministeriet og Rektorkollegiet om retningslinierne for kontraktens udformning. Der var enighed om, at de et-årige kontrakter skal:

- Give et tydeligt indtryk af universiteternes særlige profil og strategi.